

ŽIVOT FARNOSTÍ

občasník

pro farnosti

Valašské Meziříčí a Lešná

*Buď pochválen, můj Pane, za sestru vodu, která je velmi užitečná, pokorná, vzácná a čistá...
(z Písně bratra Slunce – Sv. František z Assisi, foto o. Pavel, Rešovské vodopády)*

Z OBSAHU

Dny stvoření **3**

Vize a pastorační
plán farnosti **4**

Mladifest Medžu-
gorje 2024 **6**

Kemp Postcresima **7**

Slovo života na září **8**

ZŠ Salvátor **8**

Koncert sboru Vox
Nymburgensis **11**

Informace z Rybiček **12**

Bleší trh **13**

Ohlédnutí za akcemi
Centra pro rodinu **15**

Dění v Charitě VM **16**

Podzimní varhany **20**

Když jsme plánovali titulní fotku tohoto čísla Života farností, ještě nebyly povodně. Teď to působí jako paradox: „Buď pochválen, Pane, za sestru vodu!“ To jsou slova sv. Františka. Přesto jsem rád, že na první stránce tato slova jsou. Kdybychom častěji chválili Pána za jeho dílo stvoření a kdybychom pozvali přírodu ve všech podobách, aby našimi ústy chválila Hospodina, urči-

tě by panoval daleko větší soulad a harmonie mezi člověkem a přírodou. Zkoušejme to, bratři a sestry, i pod dojmem toho, co jsme ve dnech 14. a 15. září prožívali. Velmi doporučuji chvalozpěv tří mládenců v ohnivé peci z knihy Daniel (*Dan 3, 57-88*). Nezapomeňme také děkovat, že letošní povodně u nás dopadly daleko lépe než v r. 1997.

o. Pavel

Proměna farnosti

Velmi mě potěšilo, kolik našich farníků si přes prázdniny přečetlo stejnojmennou knížku P. Jamese Mallona. Věřím, že proces, který započal, bude dále pokračovat. Momentálně hledáme vizi. To znamená představujeme si, jaká by měla farnost být. Lépe řečeno hledáme Boží plán, Boží vizi s naší farností.

Z tohoto pohledu mne velmi zaujala knížka, kterou napsal biskup presbyteriánské církve a zároveň Indián ve Spojených státech amerických Steven Charleston. Kniha se jmenuje *Indiánský mesias – Ježíš a hledání vize*. Zmíněný autor popisuje, jak pro něho nebylo snadné spojit svůj indiánský původ a křesťanskou víru. Zlom nastal, když si uvědomil určitou podobnost iniciačních obřadů svého kmene s tím, co Ježíš prožil 40 dnů na poušti. Když se má stát chlapec ve svém kmenu mužem, musí odejít do samoty, kde prožije mnoho dnů v přírodě. Několik dnů nejí, modlí se nahlas, provádí rituální tance. Tím vším uctívá Boha a hledá svoji životní vizi. Něco podobného prožil Ježíš na poušti. Modlil se, postil se a prožíval těžká pokušení. Marek Orko Vácha, který ke knize napsal předmluvu, píše, že by něco podobného měli prožít biřmovanci před přijetím svátosti biřmování. K tomu dodávám já, že když hledáme společnou vizi pro naši farnost, neobejde se to bez vytrvalých modliteb a postů. Jenom tak se připravíme na to, že nám Bůh poodhalí svoje plány a dá nám sílu je uskutečnit.

Děkuji proto nejen těm, kdo čtou knihu Proměna farnosti a přemýšlejí o tom, jaké by měly naše farnosti být, ale i těm, kdo se za proměnu farnosti vytrvale modlí a případně i postí.

o. Pavel

žeb, aby spolu se mnou činili pokání a prosili o milosrdenství pro všechny, kterým jsem já v uplynulých letech byl překážkou na cestě do církve a do Božího království. O totéž chci prosit i na stránkách Života farností. I to patří k procesu proměny farností.

o. Pavel

Prosby

Jestliže se díváme zpátky, abychom buď děkovali nebo činili pokání, je třeba se dívat i do budoucnosti. A to s pokornou důvěrou. Pán Ježíš nám přece říká „Proste a bude vám dáno“ anebo také dodává „beze mne nemůžete nic“. Takto je třeba se připravit na to, co nás čeká: Pozvat Ježíše do všech událostí, činností a rozhodování, které jsou před námi.

„Ježíši, stůj při nás, až budeme řešit, co bude v nové části budovy naší školy. Buď při nás, až tento projekt budeme realizovat. Pane Ježíši, stůj při nás, až budeme uskutečňovat záměry, které máš s naší dětskou skupinou Rybičky. Buď s námi, až se rozběhne proces hledání vize a proměny našich farností. Veď svým Duchem všechny, kteří se na tomto procesu budou podílet. Pane Ježíši, prosím tě také, aby ve výklenku na nové části budovy naší školy byla Tvá socha. Veď sochařku, která na ní pracuje, a nám pomoz sladit realizaci tohoto díla s ostatními investicemi v naší farnosti. Zároveň Tě prosím, abychom získali na sochu Tvého Srdce dostatek peněz. Amen.“

(V některém příštím čísle Života farností bych chtěl seznámit čtenáře s tím, jak se případná realizace sochy Pána Ježíše vyvíjí a co je třeba udělat, aby byla dokončena.)

o. Pavel

Pozvání do Říma

Jsem překvapen, že na pozvání O. arcibiskupa Josefa Nuzíka na svatováclavskou pouť do Říma přijalo pozvání z naší farnosti jen 5 lidí. Chápu, že není jednoduché si vyčlenit čas a také vždy najít potřebné finanční prostředky, tím spíše, že v únoru tohoto roku se zúčastnila pouti do Říma asi čtyřicetičlenná skupina poutníků z prvního neokatechumenátního společenství. Když jsem však slyšel pozvání našich biskupů na národní pouť do Říma v rámci jubilejního roku 2025, řekl jsem si, že to může být dobré. Já a několik poutníků z Valašského Meziříčí teď poleťme do Říma jako jakýsi předvoj, aby pak v březnu příštího roku vyrazily do Říma naše farnosti Valašské Meziříčí a Lešná v hojném počtu. V Římě budou otevřeny svaté brány a pro někoho to může být první anebo poslední příležitost prožít Svatý rok v hlavním městě křesťanů v Římě. Neváhejte, šetřete a do kalendářů pro příští rok si запиšte termín 28.–30. března.

o. Pavel

Ohlédnutí za výročím

V létě jsem si připomněl třicáté výročí svého příchodu do farnosti Valašské Meziříčí a Lešná. Když jsme slavili v srpnu Nanebevzetí Panny Marie, vyzval jsem farníky, aby spolu se mnou vyzpívali chvalozpěv Magnificat – Velebí má duše Pána. To znamená, aby se mnou děkovali za to všechno, co jsme za 30 let společně prožili. Za týden jsem pak prosil účastníky bohoslu-

Naše odpovědná péče o veškeré stvoření

Naše farnost se i letos – alespoň některými svými členy – zapojila do celosvětové iniciativy nazvané **DNY STVOŘENÍ**. 17. září t. r. se v krásném přírodním prostředí na kopci Helštýn konala společná ekumenická bohoslužba. Smyslem celých oslav Dnů stvoření, které trvají od 1. 9. do 4. 10., bylo projevit vděčnost Bohu za jeho stvoření a zároveň opětovně připomenout každému jeho odpovědnost, jakou má vůči naší matce Zemi a současně též vůči budoucím generacím.

My, kdo se hlásíme ke křesťanství, netvoříme jen tu svou „vyvolenou“ skupinu, nýbrž jsme součástí mnohem většího celku – celé lidské společnosti, obývající náš společný domov, planetu Zemi. Nač ještě čekat? Strádající příroda, sužovaná stále nepříznivějšími změnami klimatu, a všechno stvoření v ní žádání o naši pozornost a ochranu. Důsledky ran, které bezděčně i vědomě zasazujeme našemu společnému přírodnímu prostředí, pozorujeme dnes prakticky na každém kroku. Globální oteplování bude pokračovat, znečištění moří i ovzduší se bude stále stupňovat, míst vhodných k životu bude ubývat (což povede k ještě větším vlnám migrace), pokud se pro každého z nás nestane pojem „udržitelného rozvoje“ povinnou součástí nejen našeho slovníku, ale celkové změny smýšlení a chování ve pro-

spěch ochrany života ve všech jeho formách. Dokážeme opravdu veškeré stvoření vnímat jako své skutečné bratry a sestry? A jak vlastně žít jednodušeji a přátelštěji v kontextu celé Boží přírody? Může se zdát, že naše jednotlivé (byť konkrétní) činy – úklid přírody, omezení spotřeby jídla, plastů nebo paliv, dobré hospodaření s vodou atd. – jsou jen nepatrným příspěvkem, který nemá šanci celkovou globální devastaci životního prostředí zastavit. Do jisté míry je to pravda. Jen zásadní rozhodnutí na úrovni celé lidské společnosti, celé zeměkoule (příroda „neuznává“ hranice států) může zvrátit tento pozvolný proces ústící do předvídatelné katastrofy. Jenže zároveň je dobré si

uvědomit, že ke křesťanství se z celkové světové 8miliardové populace hlásí téměř 2,5 miliardy lidí!

To vše totiž vyžaduje hlubokou osobní ekologickou konverzi, jak nazval tuto změnu myšlení a postojů papež František, a také něco jako „změnu paradigmatu, co je to církev“: ne jen kostel a přijímání svátostí, adorace, poutě a zpěvy zbožných písní, ale také – aktivní osobní zapojení do pozitivního úsilí místní komunity, ekologických snah města i regionu. Za to se musíme rovněž modlit! Všichni jsme voláni k ochraně Božího stvoření...

Václav Dřímál

„Každý křesťanský muž a žena, každý člen lidské rodiny může jednat jako tenká, avšak jedinečná a nepostradatelná nit při tkaní sítě života, jež zahrnuje každého. Kéž cítíme výzvu přijmout, s modlitbou a závazkem, svou odpovědnost za péči o stvoření. Kéž Bůh, milovník života (Kniha moudrosti 11, 26) nám dá odvahu konat dobro, aniž bychom čekali, až někdo jiný začne, nebo až bude již příliš pozdě.

Papež František, Poselství k Světovému dni modliteb za péči o stvoření 2019

Vize a pastorační plán farnosti: pozvání pro všechny stále platí

Sestry a bratři,

v červnovém čísle Života farností jsem Vás jménem pastorační rady pozval k zapojení do záměru společně hledat vizi a s ní související pastorační plán pro naši farnost. Rád bych touto cestou naše pozvání ještě jednou zopakoval a povzbudil Vás k účasti v této aktivitě.

Vize je naše společná představa, jakou farnost chceme mít. Je kompasem, který ukazuje směr, kterým jako farnost chceme jít. Do této vize se promítají jak dosavadní zkušenosti každého z nás z osobního, rodinného i společného života ve farnosti, tak také naše představy, touhy a přání, které si v sobě nese-me a rádi bychom je uskutečnili či naplnili. Vize také poskytuje zpětnou vazbu, jak se ve farnosti cítíme, co se nám daří či nedaří. Správná vize současně podporuje naši otevřenost vůči světu i ostatním křesťanům a pomáhá zaměřit naši pozornost směrem k misijní a charitativní činnosti.

Pastorační plán je soubor obecných kroků, které k dosažení vize vedou a které se pro každý rok konkretizují v pastoračním programu – akcích, které se v daném roce ve farnosti uskuteční.

Do správně stanovené farní vize se promítá zejména následující:

a) aktivity, které se ve farnosti konají

- aktivity: společné bohoslužby, adorace, modlitby a chvály, přednášky a formace, poutě, akce pro rodiny a mládež atd.

- proč je děláme: zda je konáme proto, že si to opravdu přejeme, nebo že se to dělalo dřív, dělá se to jinde, pokládáme to za samozřejmé a nepřemýšlíme o tom atd.
- co přináší: zda nás formují, pomáhají nám na cestě za Pánem, zda díky nim dozráváme lidsky i duchovně, nebo zda je třeba něco na nich změnit, aby byly skutečně plodné a pro farnost prospěšné
- b) po čem ve farnosti toužíme
 - co nás naplňuje, sjednocuje, co bychom rádi prožili
 - jak bychom chtěli působit směrem k ostatním věřícím i nevěřícím
- c) jak se nám daří či nedaří potřeby i touhy každého z nás ve farnosti realizovat
 - zda dokážeme žít opravdu synodálně – jako jedna velká farní rodina, kdy (jako v rodině) respektujeme své odlišnosti a různosti, ale jsme ochotni (a také to umíme) postupovat společně a hledat to, co nás sjednocuje
- d) jak jsme otevřeni směrem k ostatním křesťanům i ke světu
 - zda umíme spolupracovat s ostatními křesťany
 - zda umíme naslouchat nevěřícím, odpovídat na jejich otázky, zvát je mezi sebe do farnosti
 - zda dokážeme svědčit o své víře
 - zda umíme sloužit jak sobě navzájem, tak lidem zvenčí

Při hledání společné vize jsme se nechali inspirovat knížkou kanadského kněze skotského původu Jamese Mallona – Proměna farnosti.

Naše pozvání pro každého z Vás se týká zapojení do zhodnocení současného stavu farnosti. K tomu James Mallon nabízí několik

nástrojů, z nichž jsme si v naší pastorační radě vybrali jeden: hodnocení pomocí tzv. 5 systémů – oblastí života farnosti. Těmi jsou:

- bohoslužba – především slavení eucharistie, ale i modlitební setkání jak společná, tak i v malých skupinkách,
- evangelizace – hlásání radostné zvěsti o Boží lásce zjevené v Ježíši Kristu, zaměřené směrem ven z církve,
- učednictví – celoživotní proces dozrávání a učení, do kterého věřící ochotně vstupuje, pokud prošel skutečnou evangelizací,
- společenství – společný život, kdy se lidé navzájem znají a mají se rádi, kdy se cítí za sebe navzájem odpovědní,
- služba – zapojení v rámci farního života, aby farnost mohla fungovat a formovat své členy, zároveň však vycházela ven a sloužila lidem, kteří do církve nepatří.

Každý z farníků si pro své hodnocení může vybrat jeden či více uvedených systémů. Doporučujeme však přidat se k některému z pastoračních týmů, které tyto systémy budou hodnotit podle následujícího rozdělení:

- tým Společné slavení: bohoslužba,
- tým Evangelizace a ekumena: evangelizace,
- tým Formace a vzdělávání: učednictví,
- tým Web a média: společenství,
- tým Charita a dobrovolnictví: služba.

Další možností je zapojení společenství, která ve farnosti existují. Ta si pro své hodnocení mohou vybrat jednu či více oblastí dle vlastního uvážení.

Písemně zpracované hodnocení zašlete nejlépe na můj e-mail bohdan.mikusek@seznam.cz. K hodnocení doporučujeme využít otázky, které najdete na webu farnosti v sekci Vize farnosti a byly také součástí mého článku v červnovém čísle Života farnosti.

Projednání a stanovení vize včetně pastoračního plánu proběhne na setkání pastorační rady v lednu 2025 pod vedením projektového manažera Pavla Mikšů z nadačního fondu Teo via. Pro tento účel bude vyhrazena celá jedna sobota. V první části budeme na základě získaných posouzení současného stavu farnosti hledat vizi farnosti, ve druhé části pak pastorační plán, tedy kroky, které k naplnění této vize povedou. Cílem bude dosáhnout co největší shody mezi návrhy členů pastorační rady i návrhy, které obdržíme od farníků, pastoračních týmů a farních společenství. K tomu ještě připojuji jednu informaci. Možná Vás napadlo, proč součástí písemného hodnocení stavu farnosti nebude i návrh pastoračního plánu. Je to proto, že dopředu nevíme, k jaké vizi během lednového setkání pastorační rada dospěje. Teprve na základě nalezení vize farnosti bude možno ve druhé části tohoto setkání stanovit i pastorační plán. Jste-li členy některého z farních společenství nebo jste napojeni na některý z existujících řádů či komunit, možná si říkáte: já přece žádnou vizi hledat nepotřebuji, protože jsem přijal/přijala vizi, kterou moje společenství, řád či komunita nabízí. Na to si dovolím odpovědět takto: zapojením do hledání společné vize farnosti umožníte, aby se dary, charismata, zkušenosti, vize a vše, čím Vás Vaše spiritualita obohatila, promítl do vize – cesty, kterou chceme jako farnost společně jít. Zároveň umožníte, abychom byli skutečně jako jedna rodina, kdy si její jednotliví členové vzájemně pomáhají, přijímají svou různorodost a tím se obohacují.

Chtěl bych touto cestou poděkovat všem Vám, kteří jste si již přečetli knížku Proměna farnosti. Mám radost, že Vás není málo

a stále Vás přibývá. Také mám radost, že se mnozí z Vás chtějí v průběhu podzimu o své postřehy a poznatky z četby knížky podělit s ostatními farníky (tato aktivita se již připravuje, brzy s ní budete seznámeni). Čím více z nás knížku přečte, tím větší motivace k zapojení do procesu hodnocení současného stavu farnosti bude a tím lépe bude možno ve výsledku stanovit vizi a pastorační plán farnosti.

Zároveň chci vyzvat ty, kteří knížku dosud nečetli, aby to ještě zkusili a například využili možnosti půjčit si knížku ve farním kostele, kde je jich stále několik k dispozici. Podle informací, které nám moderátor celého procesu Pavel Mikšů poskytl, se tato knížka stává jedním z nástrojů, které v rámci celé církve slouží k proměně farností v živá a misijně orientovaná společenství. V Česku je konkrétním příkladem brněnská diecéze, kde nyní několik určených kněží prochází formací vedenou přímo týmem autora této knížky, aby následně mohli pomáhat aplikovat dané postupy v jednotlivých farnostech. Je tedy vidět, že milostí Ducha svatého jsme i my vykročili na cestu, která má celocírkevní podporu.

Pokud Vám v souvislosti s hodnocením zdraví farnosti vyvstanou nějaké otázky či nejasnosti, neváhejte kontaktovat mne nebo pana faráře o. Pavla. K dispozici jsou Vám i ostatní členové pastorační rady, zejména vedoucí výše uvedených pastoračních týmů. Kontakty naleznete na webu farnosti.

Celý proces vkládáme do Božích rukou a svěřujeme do ochrany a přímluvy Panny Marie. Vás farníky i jednotlivá farní společenství také prosím o zařazení prosby za úspěšný průběh celého procesu do vašich osobních i společných modliteb.

Za celou pastorační radu Vám děkuji za modlitební podporu i osobní zapojení a těším se, že společně nalezneme směr, který má pro nás Pán připraven, i způsob, jakým nás k němu skrze Ducha svatého chce vést.

*Za pastorační radu
Bohdan Mikusek, místopředseda*

Zapojení dětí při nesení darů během nedělní mše v 9.30

Milí farníci, nedílnou součástí při slavení nedělní mše svaté v 9:30 je významné zastoupení mladých rodin s dětmi. Jistě mi dáte, rodičové, za pravdu, že nachystat své ratolesti na nedělní mši je mnohdy úkol skoro nadlidský. Ovšem přítomnost na nedělní EUCHARISTII je pro děti, celou rodinu a farnost velmi důležitá. Již delší čas jsme hledali způsob, jak děti v naší farnosti více vtáhnout do liturgie. Po domluvě s našimi kněžími, katechetkami a spolupracovníky jsme se rozhodli, že od měsíce září budeme při nedělní půl desáté zvát děti k průvodu při nesení darů. Každé dítě dostane od katechetek srdíčko, které ponese během obětního průvodu s obětními dary. Toto srdíčko může symbolizovat nejen čisté srdce dítěte, které srdce nese, ale může také symbolicky představovat konkrétní rodinu farnosti. Premiéra nastala již v neděli 15.9., kdy tato aktivita byla během mše svaté uvedena a vysvětlena dětem. Prosíme o povzbuzení dětí, až budou vyzváni k účasti v tomto průvodu. Věříme, že tato pravidelná aktivita bude pozitivně přijata nejen dětmi, ale i celým farním společenstvím.

Jindra Vrána

MEDŽUGORJE – místo setkání s Bohem a živou církví

I v letošním roce se mladí poutníci z naší a okolních farností zúčastnili světového modlitebního festivalu v Medžugorje. S téměř stovkou převážně mladých poutníků jsme vyrazili do sluncem rozpálené země Bosny a Hercegoviny, do svatyně KRÁLOVNY MÍRU, abychom se zde společně nechali občerstvit a duchovně obnovit. Modlitebního festivalu se letos zúčastnilo cca 80 tisíc poutníků ze 70 zemí světa a tématem letošního setkání bylo slovo z Lukášova evangelia: „*Maria si vybrala lepší úděl.*“ (Lk 10,42)

Na úvod setkání tlumočil apoštolský vizitátor arcibiskup Mons. Aldo Cavalli srdečný pozdrav a požehnání všem přítomným od papeže Františka: „Raduji se, že vám mohu poslat toto poselství při příležitosti 35. festivalu mládeže, aby setkání s Pánem Ježíšem ve společenství s Pannou Marií rozšířilo plamen vaší víry“...

Skrze svátost smíření, katecheze, modlitbu růžence, eucharistii a setkání s Ježíšem v adoraci jsme mohli prožít silné okamžiky, jako když se malé dítě ušpinělé, zablácené, hladové a zraněné vrátí domů do náruče milujícího otce a maminky.

Vyvrcholením programu každého dne byla mše svatá, kterou jsme slavili společně s přítomným apoštolským vizitátorem, biskupy a kněžími, kterých denně koncelebrovalo téměř 700. Během odpoledního programu, jak je již zvykem, stály v okolí kostela zástupy lidí, čekající na svátost smíření.

MEDŽUGORJE je místo odpuštění a uzdravení duše i těla, místo, kde se nebe dotýká země.

Děkuji Ti, dobrý Bože, za každého jednoho poutníka, který přijal pozvání na toto milostiplné místo.

Děkuji Ti za každý dotek Tvé všeobjímající a uzdravující lásky...

Děkuji Ti, Maria, Královno míru a pokoje, že svojí mateřskou láskou nás doprovází a vedeš k Ježíši.

Na konci festivalu jsme dostali požehnání od apoštolského nuncia a všech přítomných biskupů a kněží a byli jsme posláni, abychom po návratu svědčili v našich rodinách a farnostech o všem, co jsme zažili. Tak se staň! AMEN.

Jindra a Evča Vránovi

Svědectví

Když se řekne Medžugorje, první co se mi vybaví je místo, kde se nebe dotýká země. Je to místo plné pokoje, míru, naděje a radosti. Je to nejkrásnější místo, jaké jsem navštívila.

Mladifest v Medžugorje byl pro mě velmi silným duchovním zážitkem. Někteří lidé mi před odjezdem říkali proč jezdit, když tam jsou jenom nějaké svědectví, které mi nic neřeknou, vždyť to je životní zkušenost někoho jiného, můj život je úplně jiný. Pořád se tam modlí růženec a stejně Pannu Marii nevidíš. Ale tento festival není jen o tom. Je to o intenzivnějším setkávání s Pánem a jeho Matkou, o setkání mladých, vzájemném povzbuzení ve víře a trávení času s ostatními mladými z různých zemí světa.

Motto letošního Mladifestu bylo z Lukášova evangelia: „Marie si vybrala lepší úděl.“ Zaujala mě myšlenka, že nemáme být jenom jako Marie, která seděla u Ježíšových nohou, ale být i jako Marta, která pečovala o ostatní, a abychom byli jako Lazar a uposlechli Ježíšovo „Vstaň“. Další zajímavou myšlenkou bylo, vybrat si jako Lazar a jeho sestry za nejlepšího přítele Ježíše, kterému můžeme všechno důvěrně říct a svěřit.

Chtěla bych povzbudit všechny k modlitbě růžence, protože mně v posledních týdnech mění neskutečně život a všechny životní potíže a trápení se mi řeší snáze.

Tímto děkuji Jindrovi Vránovi za možnost účastnit se Mladifestu.
Ludmila Kundrátová

Letošní Mladifest v Medžugorje byl pro mě už šestým a opět mi připomněl, proč se sem tak ráda vracím. Medžugorje je místo, kde Panna Maria otevírá své náruči pro všechny, kteří potřebují pocítit lásku a ochranu. Je to místo, kde srdce nacházejí uzdravení, kde bolesti mizí a kde nikdo není sám. Každý, kdo přijde s otevřeným srdcem, zde zažívá hluboký pokoj a obnovu, jako by Panna Maria všechny vzala do svých rukou a s láskou vedla k Bohu. Jak Panna Maria řekla ve svém zjevení:

„Drahé děti! Toto je čas milosti. Proto se modlete, modlete, modlete, dokud nepochopíte Boží lásku k vám. Já jsem s vámi a přimlouvám se za každého z vás, aby vaše srdce byla otevřena pro Boha a pro jeho lásku.“

Jana Žilinská

35. ročník Mladifest Medžugorje 2024

Všechny věkové kategorie zaměřily i letos do Medžugorje.

Kdo toto místo navštívil, opět v sobě víru oživil.

Vše proběhlo v radosti, pod patronátem valmezske farnosti. Všichni jednotný máme názor, Jindra Vrána skvělý organizátor!!

Díky jeho rodině již více let do Bosny jezdíváme na výlet.

Další dobrá zpráva!! Bezpečně vozí Svobodu autodoprava!!

Během jízdy modlitby i růženec, zpívání při kytáře nakonec.

Mše ve skále po ránu byla částí programu.

Na Makarské koupání celý den, pohodička, splnil se nám sen.

Bydlení ve stanech a apartmánu, svědectví a přednášky po ránu.

Ještě nenastal dne konec, odpoledne celosvětový růženec.

Na Podbrdu Kopec zjevení, tam pocit posvátného mámení...

Kdo spatřil paprsky modrého kříže, ten hned byl Panně Marii blíže.

Večer mše a adorace, půlnoční křížová cesta na kopec Křiževace.

U vodopádů svěží koupání, na teplo měru až k 40 stupňům stoupání.

35. ročník Mladifest, Panně Marii na počest.

A konkrétní údaje: 60 tisíc lidí tady je, z 80 zemí světa, kolik bude příští léta?

A ke slávě Boží 740 zde bylo kněží.

Životní zcela nový zážitek byl pro duše rajskej požitek.

Ten, kdo v nebi nad mraky, sesílá k zemi zázraky...

Dagmar Horáková, farnost Branky

Kemp Postcresima 2024

O letošních prázdninách proběhl již 5. ročník tohoto kempu, kterého se účastní mladí z farnosti, kteří se jednak připravují na přijetí svátosti biřmování a pak také ti, kteří pokračují v rámci Postcresima i po biřmování a využívají této možnosti blíže poznat Boha a učit se vidět jeho stopy ve svých životech. Letos to bylo celkem 85 mladých. A právě tento kemp na konci každého ročníku nabízí možnost intenzivněji prožít těchto necelých 5 dnů s ostatními mladými ze všech 4. ročníků, které ve farnosti běží. Tyto dny jsou naplněny nejen modlitbou, ale hlavně také hrami, soutěžemi a sdílením zkušeností kmotrů, kněží a man-

želských párů, kteří jsou ochotni se podělit o svůj život. Kromě toho jsme také prožili noční pochod s růžencem a eucharistií slavenou při východu slunce. Letos nám Bůh dopřál opravdu nádherné počasí. Každý z účastníků si pak mohl vyzvednout svůj poklad. Tento poklad je ukryt v knize, které říkáme Bible. Věřím, že každý z nich svůj poklad našel. A pokud ne, tak další léto bude další příležitost. Poslední večer patřil mladým a jejich zkušenostem. Chtěl bych také tímto poděkovat všem, kteří se podílejí na jeho přípravě.

Hynek

Slovo života na září 2024

„To slovo však musíte uvádět ve skutek, a ne abyste ho jenom poslouchali. To byste klamali sami sebe.“ (Jak 1,22)

Téma poslouchání a uvádění ve skutek je hlavním tématem, které autor verše na tento měsíc zdůrazňuje. List Jakubův totiž pokračuje: „Kdo se však důkladně zahledí do dokonalého zákona svobody a přitom vytrvá, kdo není jen posluchač zapomnětlivý, ale skutečně podle toho jedná, ten v tom jednání najde svou blaženost.“ (Jak 1,25) A právě toto úsilí poznat jeho slova a žít podle nich nás osvobozuje a přináší nám radost.

Dalo by se říci, že biblický verš pro tento měsíc je sám o sobě důvodem praktikování Slova života, které se rozšířilo po celém světě. Jednou týdně a pak jednou měsíčně Chiara Lubichová vybírala jednu ucelenou větu z Písma a komentovala ji. Setkávali se, sdíleli si prostřednictvím zkušeností ze života plody toho, co slovo působilo, a vytvářeli sjednocené společenství, které v malém ukazovalo, jakého sociálního dopadu je žité slovo schopno. „Tato iniciativa i přes svou jednoduchost významně přispěla ke znovuoobjevení Božího slova v křesťanském světě 20. století“¹ a předala „metodu“, jak žít evangelium a vzájemně si sdílet jeho účinky.

„To slovo však musíte uvádět ve skutek, a ne abyste ho jenom poslouchali. To byste klamali sami sebe.“

List Jakubův navazuje na to, co Ježíš hlásal, abychom uskutečňovali a zakoušeli Boží království mezi námi – prohlašuje za blahoslavené ty, kdo slyší jeho slovo a zachovávají ho². Za svou matku a své příbuzné uznává ty, kdo slyší a plní Boží slovo³. Přirovnává slovo k semenu, které padne na dobrou půdu, tedy do duše těch, kdo slovu naslouchají dobrým a upřímným srdcem a uchovávají ho. Oni pak přinášejí užitek svou trpělivostí.⁴ „V každém svém slově vyjadřuje Ježíš všechnu lásku k nám,“ píše Chiara Lubichová. „Vtělujme ho, osvojujeme si ho a zakusíme, jakou životní moc vyzařuje v nás a okolo nás, když ho žijeme. Zamilujeme si evangelium do té míry, že se v něj necháme proměňovat a budeme ho přelévát na ostatní. (...) Zažijeme osvobození od sebe sama, od svých omezeností, od našeho zotročení. A nejen to, budeme svědky revoluce lásky, kterou Ježíš – svobodně žijící v nás – vyvolá ve společnosti, do které patříme.“⁵

„To slovo však musíte uvádět ve skutek, a ne abyste ho jenom poslouchali. To byste klamali sami sebe.“

Jak můžeme uvádět ve skutek toto slovo? Rozhlédněme se kolem sebe a udělejme vše, co je v našich silách, abychom se dali do služeb potřebným malými či velkými skutky vzájemné péče, proměňovali nespravedlivé struktury společnosti, bojovali proti násilí, podporovali gesta míru a smíření, rostli v citlivosti a jednali ve prospěch naší planety.

V našem životě a v životě společenství, v němž žijeme, i v naší práci tak vypukne skutečná revoluce.

Láska se projevuje v sociálních a politických činech, které usilují o budování lepšího světa. Z nasazení jedné malé komunity Fokoláre vůči nejzranitelnějším lidem bylo v Peru, v Lámudu, městě v peruánské Amazonii v nadmořské výšce 2 330 metrů, otevřeno Centrum pro seniory pojmenované po zakladatelce

Hnutí.

„Centrum bylo otevřeno uprostřed pandemické krize a hostí padesát starších a osamělých lidí. Dům, nábytek, nádobí a dokonce i jídlo dostalo centrum darem od komunity, která žije v blízkosti. Byl to riskantní počín, který se neobešel bez potíží a překážek, ale v březnu 2022, když centrum slavilo první výročí, uspořádalo den otevřených dveří a oslavu, které se zúčastnili i političtí představitelé. Během dvoudenních oslav se přihlásili noví dobrovolníci, dospělí i děti, kteří se chtějí starat o osamělé babičky a dědečky a rozšířit tak svou rodinu.“⁶

Patrizia Mazzola a tým Slova života

¹ Ch. Lubichová, Parole di Vita, Introduzione, a cura di Fabio Ciardi (Opere di Chiara Lubich 5); Città Nuova, Roma 2017, str. 9.

² Srov. Lk 11,28.

³ Srov. Lk 8,21.

⁴ Srov. Lk 8,15.

⁵ Ch. Lubichová, Slovo života na září 2006, taktéž v Parole di Vita, a cura di Fabio Ciardi (Opere di Chiara Lubich 5); Città Nuova, Roma 2017, str. 790.

⁶ Bilancio di Comunità 2022. Movimento dei Focolari, str. 67.

ZŠ Salvátor

Přání do nového školního roku

Dva úžasné prázdninové měsíce uplynuly jako voda a se začátkem nového školního roku se mnozí z nás opět musíme co nejrychleji přeorientovat z odpočinkového do pracovního režimu, který nás bude provázet v nastávajících měsících. S radostí v srdci a s vděčností Bohu za všechny Jeho dary a přízeň tak zahajujeme další díl našeho společného putování za vzděláním. Uplynulý školní rok byl pro naši školu skutečně přelomový. Díky úspěšně realizovanému projektu „Rozvoj infrastruktury ZŠ Salvátor“ z Integrovaného regionálního operačního programu jsme se mohli přestěhovat do nově zrekonstruovaných prostor. Získali jsme větší a inspirativní učebny, vybavené novými vzdělávacími pomůckami, které nám umožnily posunout výuku zase o kousek k lepšímu. Jsem nesmírně hrdý na to, jak jsme všichni společně – žáci, rodiče i zaměstnanci – tuto změnu zvládli. A rozhodně to nebylo vždycky jednoduché.

Rok 2024 je pro nás významný i tím, že naše škola slaví již 30 let své činnosti. Za tři desetiletí se naše církevní ZŠ Salvátor stala pevnou součástí vzdělávacího systému v našem městě. Je úžasné, že jsme po tak dlouhou dobu mohli přispívat k formování mladých lidí a být také důležitou součástí našeho farního společenství.

Na úspěšný loňský rok bychom rádi navázali i v tom letošním. Chtěli bychom nejen udržet kvalitní úroveň vzdělávání, ale neustále ji zlepšovat a přizpůsobovat potřebám našich žáků v rychle se měnícím světě. K tomu nám jistě pomohou i nové posily v našem pedagogickém sboru, které jsem představil na mši svaté na začátku školního roku. Paní učitelka Eva Novosadová bude třídní učitelkou ve druhé třídě, a pan učitel Šimona Vrána, který je zároveň absolventem naší školy, bude pomáhat s výukou zeměpisu a tělocviku. Přeji jim, aby byli na naší škole spokojeni, aby je žáci poslouchali, práce je bavila a Pán jim žehnal i v osobním životě.

Chtěl bych vás všechny povzbudit, abyste do nového školního roku vstoupili s otevřenou myslí a srdcem. Vzdělání je dar, který

nám může otevřít nové obzory a pomoci nám lépe porozumět světu kolem nás i sobě samým. Vždyť naše škola není jen místem, kde se učíme, ale také společenstvím, kde můžeme růst ve víře, lásce a vzájemném porozumění.

Přeji vám všem, milí žáci, abyste v tomto školním roce měli radost z poznávání, našli nová přátelství a překonali všechny výzvy, které před vámi budou stát. Vám, rodiče, děkuji za důvěru a podporu, kterou naší škole již třicet let projevujete. Všem učitelům a zaměstnancům přeji hodně sil, trpělivosti a inspirace pro vaši náročnou, ale nesmírně důležitou práci. Ať nás všechny na této cestě provází Boží pomoc a požehnání.

Hynek Mikušek, ředitel školy

Zahájení nového školního roku 2024-2025

Nový školní rok jsme zahájili v pondělí 2. září. Myslím, že je mezi námi i dost takových, kteří se na setkání se spolužáky a učiteli už těšili... (Někteří žáci si chtěli již časně zrána ve třídě zajistit nějaké dobré místo:-)). Začali jsme, jako každoročně, školní rok s Pánem mší svatou. Při kázání otec Pavel mluvil o darech Ducha svatého, protože i tento školní rok se zaměříme v rámci Duchovního rozměru na tuto část Nového Zákona... Po mši svaté pan ředitel krátce přivítal nové kolegy: paní učitelku II. třídy a pana učitele, který bude na částečný úvazek vyučovat některé tělocviky a zeměpis, a potom přišel slavnostní okamžik pro naše prvňáčky! Byli představeni všem přítomným spolu se svými patrony ze VI. třídy. Ti jim přišpendlili pamětní placku „Vzhůru do 1. třídy“ a předali dárek, který pro ně již v červnu připravili. Každý nový školáček dostal také pamětní list. Nakonec se společně vyfotografovali. Děti se pak přesunuly do tříd se svými třídními učiteli. Prvňáčky doprovázeli i rodiče, aby byli s nimi při tom, jak je do třídy uvítá jejich třídní paní učitelka

a paní vychovatelka z družiny. V ostatních třídách se žáci přivítali po prázdninách, pokud mají ve třídě nové spolužáky, tak se s nimi seznámili. Slavnostní den umocnilo slunečné letní počasí.

Magda Krupová

Patronát

Dlouhodobým školním projektem je patronát. Již první den se prvňáčkům představí jejich starší kamarádi ze VI. třídy, kteří jim jsou nápomocni při různých aktivitách. Zpočátku, v prvním týd-

nu, je to zejména v jídelně při obědě, kde malým školáčkům pomáhají s přenášením tácu s talířky, společně obědvají a potom každý „svého“ prvňáčka doprovodí do družiny nebo do šatny, pokud odchází hned domů. Děti se navštěvují o velkých přestávkách a v průběhu roku připraví třídní učitelky několik spo-

lečných aktivit. Kamarádi se potom (třeba další roky) i navštěvují doma, podnikají společné výlety apod. Tak to pokračuje až do doby, kdy patroni dojdou do IX. třídy. Ti mladší – to už budou čtvrtáci, při loučení a odchodu deváťáků ze školy, jim oplátí ten první den, kdy jako prvňáčci do školy nastoupili. A takto to funguje: I. + VI., II. + VII., III. + VIII., IV. + IX. Pátáci zdánlivě pak „nikoho nemají“. To ale není úplně pravda, pátáci se během školního roku na patronát připravují několika společnými aktivitami s předškoláky, kteří následující rok do školy nastoupí, a mohou pomáhat při zápisu budoucích prvňáčků... I z toho důvodu je skvělé mít v budově školku. Pátáci pro budoucí prvňáčky také na konci školního roku vyrábějí dárek na uvítanou.

Magda Krupová

Pomerančová/citronová kůra

Na sběr pomerančové kůry je do začátku prosince ještě čas, ale mám zde informaci pro ty, kteří v minulém školním roce s dětmi kůru sbírali, tj. oloupanou kůru doma sušili a poté posílali do školy. Od společnosti, které pytle s kůrou v květnu posíláme, nám během prázdnin přišla finanční odměna **569 Kč**. To je skvělé. Místo toho, aby kůra skončila v koši, přinesla částku, kterou můžeme použít na charitativní účely. Děkujeme za spolupráci a těšíme se na další v tomto školním roce.

Hned na podzim nás čeká **sběr kaštanů**. Podmínkou sběru kaštanů je jejich prosušení doma. Teprve suché se mají nosit do školy, abychom předešli plísni. Plesnivé kaštany od nás lesníci nepřevážou. Informace k dalším sběrům, které organizujeme ve spolupráci se Žakovským parlamentem, dostanou děti průběžně ve škole.

Noví kolegové

Od září nastoupil na naši školu na částečný úvazek nový pan učitel tělesné výchovy a zeměpisu. Krátce se vám představí:

Jmenuji se **Šimon Vrána**, je mi 24 let a pocházím z Valašského Meziříčí. Jsem absolventem ZŠ Salvátor, Gymnázia Františka Palackého Valašské Meziříčí a momentálně jsem v posledním ročníku VŠ Univerzity Palackého v Olomouci, obor učitelství TV a zeměpisu. Tuto aprobaci jsem si vybral, protože miluju sport všeho druhu a cestování. Jsem rád, že jsem se po letech mohl vrátit na ZŠ Salvátor, tentokrát v roli učitele zeměpisu a TV. Děkuji kolegům, že mě přijali mezi sebe. Žákům bych chtěl popřát jen to nejlepší do nového školního roku. Udělám vše proto, abych našim žákům předal co nejvíce zeměpisných vědomostí a sportovních dovedností.

Na 1. stupni učí nová paní učitelka:

Jmenuji se **Eva Novosadová**. Na ZŠ Salvátor učím od tohoto školního roku na 1. stupni II. třídu. Jsem ráda, že jsem mohla nastoupit na tuto školu i se svou dcerou. Vystudovala jsem Střední pedagogickou školu v Přerově, obor: Učitelství pro mateřské školy a následně Pedagogickou fakultu Ostravské univerzity, obor: Učitelství pro 1. stupeň ZŠ. Po vysoké škole jsem pracovala na ZŠ Hovězí a ZŠ Huslenky. Mezi mé koníčky patří cestování, turistika, četba a práce na zahrádce.

Úspěch Veroniky Pospíšilové

V uplynulém školním roce vyhlásilo Ministerstvo vnitra (Odbor komunikace) pod záštitou Víta Rakušana 21. ročník soutěže Svět očima dětí. Hlavním cílem soutěže je zvýšit povědomí žáků v oblasti primární prevence rizikového chování prostřednictvím tvůrčí činnosti. Soutěží se ve třech kategoriích: MŠ, 1. st. ZŠ a 2. st. ZŠ a každá kategorie má své téma. Letos to byla tato témata: MŠ: „Naši hrdinové“ (police, hasiči, záchranná zdravotní služba), 1. st. ZŠ: „Olympijské hry 2024“ nebo „Digitální detox“, 2. st. ZŠ: „Umělá inteligence“ a „Jak nás ovlivňují sociální sítě“. S radostí jsme přijali oznámení, že naše žákyně Veronika Pospíšilová, dnes už ze 6. ročníku, svou práci zaujala porotu natolik, že byla vybrána mezi oceněné v republikovém finále a v sobotu 7. září převzala v Praze ve Sport centru MV ocenění. Veronice gratulujeme a děkujeme za příkladnou reprezentaci naší školy.

Magda Krupová

Naši noví prvňáčci po dvou týdnech školní docházky

Do letošní první třídy nastoupilo 2. září 20 dětí, z toho je 11 chlapců a 9 děvčátek. Už při mém prvním setkání s dětmi, které proběhlo v červnu před prázdninami, mi bylo jasné, že se mohu na svou příští třídu těšit. Děti byly už tehdy velice komunikativní, bystré, krásně spolupracovaly, měly spoustu znalostí a bylo na nich vidět, že se i ony do školy už těší. A opravdu jsem se vůbec nemýlila. Letošní prvňáčci se velice rychle adaptovali na nové prostředí. Jsou ukáznění, samostatní, snaží se dodržovat pravidla, která jsme si v prvních dnech školy nastavili a plní vzorně všechny zadané úkoly. A nejsem jediná, kdo je chválí, určitě by se mnou souhlasila i paní vychovatelka z družiny. Co k tomu ještě dodat? Snad jen, že dětem držím palce, aby se jim ve škole moc líbilo a aby zůstaly i nadále takové šikulky jako doposud.

Petra Mikešová

Čtvrtáci zahájili přípravu na Průkaz cyklisty

Dne 9. 9. zahájili naši čtvrtáci výuku na dopravním hřišti. Po pří-

chodu si děti půjčily jízdní kola a po nezbytných instrukcích paní učitelky vyrazily na hřiště. Déšť je ale brzy zahnal do přilehlé učebny, kde byly seznámeny s důležitými dopravními značkami a předpisy a povinným vybavením jízdního kola. Snad k nim bude počasí přívětivější při druhé podzimní návštěvě, která je čeká už 1. října, aby se žáci všechna pravidla silničního provozu naučili při jízdách používat.

Hana Havranová

Školní družina v Ekocentru

Ve středu 11. září jsme s dětmi školní družiny vyrazili na náš první program tohoto školního roku. V tento den nám vyšlo krásné slunečné počasí, a proto se program odehrával na zahradě Ekocentra. Děti se formou her seznámily s životem některých živočichů, kteří žijí v zahradách, např. s jejich úkryty, potravou, životním cyklem i orientací v prostoru. Zážitek a hravé odpoledne se skvěle vydařilo a již teď se budeme těšit na příští akci s prima kamarády školní družiny.

Lenka Karolová

Zahájení plaveckého výcviku pro III. a IV. třídu

Výuka základů plavání začala pro naše žáky opět hned od prvního školního týdne. Každý čtvrtek dopoledne po dobu deseti lekcí se budou žáci učit plavat nebo se v plavání zdokonalovat. K dopravě na bazén a zpět mohou využívat městskou hromadnou dopravu zdarma, časy linky č. 10 pěkně pasují. Letos do rozpisu nezasahují žádné prázdniny ani státní svátky, takže výcvik by měl skončit 7. listopadu.

Den čokolády

V pátek 13. září je Mezinárodní den čokolády. Není divu, že si taková pochoutka získala minimálně jednou v roce privilegovaný den pro sebe. Ve škole si každoročně tento den připomínáme a podle možností děti vždy něco čokoládového dostanou. V minulých letech probíhaly např. ochutnávky netradičních čokolád nebo třeba v I. loni k 30. výročí školy jsme měli dokonce čokoládovou fontánu s ovocem... Letos byli žáci motivováni k vymýšlení rýmů nebo sloganů o čokoládě a byla jsem překvapena, s jakou tvořivostí jsem se setkala! V každé třídě děti něco

vymyslely za třídu a v některých třídách bylo připraveno i více dětí. Např. „Když čokoládu budeš mít, úsměv ti nikdo nemůže vzít.“ Nebo: „Čoko, čoko, čokoláda ... (dosad libovolné dívčí jméno) ji má velmi ráda. Celá třída skanduje: čokoláda ať žije!“ Velmi šikovni byli pátáci, kteří se sloganem vystoupili jako sbor: „Čoko, čoko, čokoláda je lepší než marmeláda. Rád se o ni rozdělím a potom ji s kamarády sním! Mňam!“ Šestáci taky byli nápadití: „Čoko, čoko, čokoška, je jak velká stonožka. Když si čtvereček dáš, na tváři hned úsměv máš. Když to ale s čokoládou přejeneš, na váze jistě přibereš!“ Prvňáčci ke svému sloganu: „Den čokolády dneska máme, společně si zamláme!“ dokonce nakreslili spoustu krásných obrázků! (Některé budou součástí podzimního vydání školního časopisu Salve.) A co učitelé? „Proti stresu učitelům dávám radu: čokoládu berte na radu!“ (Autorkou je dcera jedné paní učitelky.) 😊

Školní pouť ke Dni církevních škol – odložena

Z důvodu velmi nepříznivého počasí a prudkého ochlazení v druhém týdnu v září jsme přeložili školní pouť, kterou jsme plánovali na 13. září, na příznivější den. Počítáme s účastí o. Pavla, školního kaplana, tak by to bylo až po jeho návratu z diecézní pouti do Říma a Vatikánu, které se zúčastní ve dnech 24.–29. 9.

Magda Krupová

Koncert sboru Vox Nymburgensis

V pátek 25. října 2024 v 19 hodin se uskuteční ve farním kostele ve Valašském Meziříčí koncert smíšeného sboru Vox Nymburgensis pod vedením Jana Mikuška.

Informace z Rybiček

Vážení čtenáři Života farností, chtěla bych Vám hned v úvodu velmi poděkovat za přímlybné modlitby, které nás každý den doprovází. Jsme si jisti, že díky nim se s Vámi můžeme podělit o radost, že se nám v Rybičkách během letních prázdnin podařilo vybudovat druhý únikový východ.

Ten byl nezbytný k tomu, aby naše dětská skupina mohla i nadále pokračovat ve své službě. Touto úpravou jsme mohli také navýšit denní kapacitu z 20 na 24 dětí. Velké poděkování patří také všem, kteří se na této stavební úpravě osobně podíleli. Jsou to především pan Ing. Jakub Janíček a stavební firma Mězl a Janíček ze Zašové, pan Petr Valach jako stavební dozor a pan

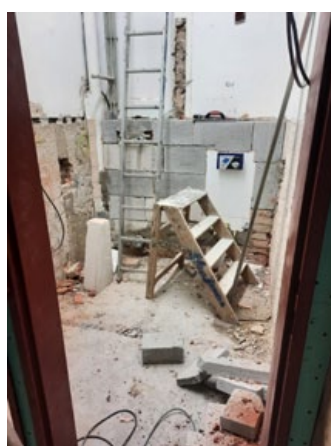
Koupelna po realizaci

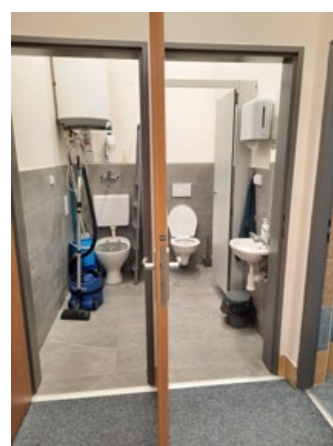
WC pro personál před realizací

Koupelna před realizací

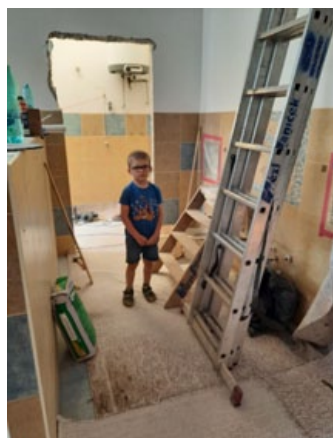
WC pro personál a nová technická místnost během realizace

WC pro personál a nová technická místnost po realizaci

Koupelna během realizace

Hlavní pan stavbyvedoucí 😊

Venkovní prostory před realizací

Venkovní prostory po realizaci

Koupelna po realizaci

Upravené venkovní prostory po realizaci

Ing. Nikola Sovák za projekční práce. Bez jejich velkého nasazení a odhodlání by se nám nemohlo podařit všechny práce stihnout včas a do konce prázdnin vyřídít kolaudaci i nezbytné zapsání změny kapacity v evidenci dětských skupin u MPSV. Děkujeme také všem, kdo nám pomáhají i finančními dary, protože ne všechny práce mohou být uhrazeny z příslibené dotace. Na fotografiích můžete vidět rozbořené místnosti, které mi chvíli připomínaly staveniště, když jsme v roce 2018, také v rekordním čase, budovali Rybičky.

Mnozí již určitě víte o našich dalších velkých plánech, které se týkají vybudování dvou nových dětských skupin ve Stříbrné ulici. Před získáním dotace musíme již nyní hradit docela velké náklady spojené s přípravou a projektovou dokumentací. Věříme, že se tento projekt stane společným dílem naší farnosti, a proto se na Vás obracíme s důvěrou o pomoc. Jak jsme již uvedli v červnovém vydání ŽF, každý, kdo se bude chtít zapojit, je srdečně vítán. Budeme potřebovat pomocníky při organizování různých akcí, jako jsou např. benefiční koncerty či různé prodejní akce. Toto dílo můžete podpořit také svým členstvím ve spolku Děti – naše naděje nebo finančními dary (viz Přihláška do spolku). Velmi oceníme i další návrhy a rady, které by nám pomohly získat potřebné finanční prostředky.

První výdělečnou akcí, o které Vás chceme informovat, je **Bleší trh, který se bude konat v Rybičkách v nové budově ZŠ Salvátor o víkendu od 18. do 20. října 2024.** Prosíme Vás o po-

moc při jeho přípravě a realizaci. Pokud doma máte nějaké věci, které už nepotřebujete, které by mohly ještě někomu dalšímu posloužit a které byste byli ochotni darovat, můžete je již nyní přinášet do Rybiček. Zde je budeme třídit a připravovat na prodej. Může se jednat např. o:

- oblečení a boty pro děti i dospělé,
- hračky,
- kojenecké pomůcky,
- výtvarné potřeby,
- knihy,
- různé spotřební zboží,
- elektronika,
- hygienické potřeby a úklidové prostředky,
- pomůcky do kuchyně nebo na zahradu,
- nádobí, keramika
- pokojové rostliny,
- sportovní náčiní,
- dekorativní předměty atd.

Součástí této akce bude také „Bleší kavárna“ s různými dobrotami a dětský koutek. Všichni jste srdečně zváni.

V případě dotazů můžete využít naši e-mailovou adresu: detinasenadeje@seznam.cz nebo se osobně zastavit v DS Rybičky.

Děkujeme za Vaši modlitbu i spolupráci.

*Za spolek Děti – naše naděje
Eliška Štefková*

Charitativní
Bleší trh
v Rybičkách

Dejte nepotřebným věcem další šanci!
Přijďte si něco koupit a podpořit nás!

Vaše příspěvky budou použity na provoz dětské skupiny
Rybičky a na výdaje spojené s nákupem
nové budovy pro děti.

Konání akce
18. - 20. října 2024

18.10. (pátek)
od 16:00 do 19:00 hod.

19.10. (sobota)
od 8:00 do 18:00 hod.

20.10. (neděle)
od 9:00 do 16:00 hod.

Akce se bude konat
v prostorách dětské skupiny
Rybičky, v nové budově ZŠ Salvátor
na ulici Komenského 2 ve Valašském Meziříčí.

Nebude chybět Bleší kavárna s dobrotami a dětský koutek!

Těší se na vás členové spolku Děti – naše naděje, z. s.

Farní kavárna se spolkem Děti – naše naděje

Milí farníci,

všechny Vás srdečně zveme do farní kavárny
v neděli 29. září 2024.

Naše kavárna bude tentokrát výjimečná.
Kromě příjemného pochutnání na lahod-
ných dezertech a výtečné kávě, si budete moci tyto jedinečné

zákusky zakoupit také domů, pokud byste náhodou neměli tolik času.

Celou akci pořádáme za účelem finanční podpory projektu nové dětské skupiny pro naši farnost a seznámení farníků s ce-
lým projektem.

Přijďte si posedět ke kávě, ochutnat něco dobrého a zeptat se
na cokoli, co Vás ohledně tohoto projektu zajímá.

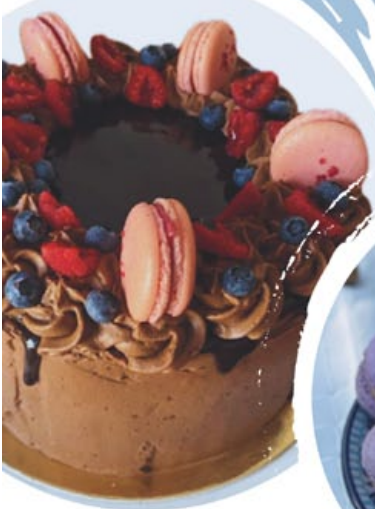
V případě dobrého počasí se na Vás budeme těšit na farním
dvoře po každé dopolední mši svaté.

Spolek Děti – naše naděje

Spolek **DĚTI** **NAŠE NADĚJE**
VÁS SRDEČNĚ ZVE DO

Farní kavárny

POUZE DNES SI MŮŽETE
ZAKOUPIT DORTY,
ZÁKUSKY
I ZMRZLINU
V KORNOUTKU
S SEBOU

**KTERÁ SE USKUTEČNÍ
V NEDĚLI
29. ZÁŘÍ 2024**

**DOPOLEDNE PO KAŽDÉ MŠI SVATÉ
NA FAŘE VE VALAŠSKÉM MEZIRÍČÍ**

**VÝJIMEČNĚ SE MŮŽETE
TĚŠIT NA MOŽNOST ZAKOUPENÍ
ZÁKUSKŮ Z EXKLUZIVNÍHO
SWEET BARU A PŘÍSPĚT
NA SPOLEČNÉ DÍLO**

NA CO SE MŮŽETE TĚŠIT:

ČOKOLÁDOVÝ DORT S MALINAMI,
MECHOVÝ DORT S BORŮVKAMI,
8 DRUHŮ MAKRONEK,
MEDOVNÍK, CHEESECAKE,
KOPEČKOVÁ ZMRZLINA
A DALŠÍ...

RŮZNÉ DRUHY KVALITNÍ KÁVY

**VÝTĚŽEK Z AKCE BUDE POUŽIT PRO FINANCOVÁNÍ
PROJEKTU NAŠI NOVÉ DĚTSKÉ SKUPINY**

Milí farníci,
využívám této možnosti, abych Vás seznámila s činností děkanátního centra pro rodinu.

Kde všude jsme se mohli potkat v uplynulém školním roce?

Velmi zdařilé a smysluplné bylo setkávání na manželských večerech, které proběhlo loni na podzim v Kelči. Je velmi důležité si uvědomit, že tento čas si manželé věnují, aby na svém vztahu „pracovali“, posunuli ho dál a znovu a znovu obnovovali vzájemnou lásku, úctu a věrnost, kterou si slíbili. Moderování večerů se skvěle ujali manželé Fuskovi, kteří se podílejí i na přípravě snoubenců a nově jako vyškolení mediátoři pro manželské páry v krizi.

V prosinci a poté i před Velikonocemi jsme propojili hned několik generací a podařilo se krásné dílo – upekly, nazdobily a zabalily se perníčky (asi 650 ks), které putovaly k seniorům do po-

bytových zařízeních v Rožnově, Valašské Bystřici a Val. Meziříčí. Kněží našeho děkanátu je rozdávali ve svých farnostech těm, které navštěvují. Děti ze ZŠ v daných městech si připravily přáníčka, písničky a rozdávaly perníčky. Radost byla oboustranná.

V adventu jsme pozvaly na duchovní obnovu pro ženy do Zašové sestru Sebiňovou, která nás povzbudila velmi lidsky a přirozeně svými přednáškami.

V lednu a únoru se uskutečnil kurz pro rodiče teenagerů – uvědomili jsme si, že je nutné v době dospívání našich dětí se jako rodiče mít rádi, vzájemně se povzbuzovat a vytrvale se modlit... A nově od ledna začalo setkávání seniorů na faře ve VM ve čtvrtkách od 9 do 12 hodin. Kdy, kdo přijde si určuje každý sám podle svých možností. Náplní setkání je společná modlitba, čteme od papeže Františka „Desatero Božích Slov“ a díky otázkám, které jsou součástí, se navzájem sdílíme a motivujeme. Jindy probíráme liturgické texty následující neděle nebo jedeme na výlet (poutí), výstavu. Velkým zážitkem se stala 1. arcidiecézní poutí seniorů na Hostýn.

V rámci ekumény se obnovily společné procházky křesťanů více denominací pod názvem „EKUŠPACÍR“. Jedná se vždy o trasu kolem 5 km na různá místa, mnohdy dostupná i pro rodiny s dětmi v kočárku. Při společné cestě si navzájem povídáme, přečteme úryvek z Písma a chválíme Boha za krásu přírody a stvoření. Čas jsme vybrali v neděli odpoledne a to 5x za rok. Tak neváhej a přidej se k nám...

Kniha „Kde udělali farizejové chybu“ (autor Larry Osborne) byla předlohou pro duchovní obnovu konanou na Grúni v měsíci březnu. Slovem, spousty příběhů, ale hlavně OTÁZKAMI k hlubokému zamyšlení nad temnotou v nás, touze po Bohu, vnímání znamení doby, nebát se být jiný – rozpoznat kdy mluvit o Bohu a kdy mlčet, ale uvědomit si, že nejdůležitější je Láska, tak to vše jsme slyšeli od jáhna Petra Vrány. Jako kaplan působí v nemocnicích a ve věznici, kde o životní příběhy není nouze. Také krása přírody v okolí, zázemí a pohostinnost, kterou nám poskytli správci – manželé Polákovci – umocnila krásné a smysluplně prožít čas.

Premiéru v dubnu v chatě ve Vidči měla akce – Víkend pro matku a dceru. Vzájemně darovaný čas, tvoření, přednášky, biblické

tance a nová přátelství, tak lze charakterizovat společně strávené chvíle. Bonusem nám byl vlastnoručně upečený chléb k nedělní snídani.

O děkanátním setkání na Hostýně bylo již psáno dříve v Životě farností, ale v červnu jsme zavítali do Zašové na již tradiční pouť rodin. Velkou atrakcí pro děti byli poníci a další stanoviště se soutěžemi. Nechyběla modlitba, scénka a občerstvení uvítali i dospělí. Bylo spoustu času si popovídat a nově některé maminky vyrobily a prodávaly své výrobky.

Pouť Hostýn – Velehrad

Najít v sobě odvahu a vyjít našlo osm statečných. Původní plán – putování otec a syn – splnil jen jeden, ale přesto jsme to nevzdali. Každý si na začátku uvědomil, pojmenoval a obětoval úmysl, se kterým přijímal útrapy cesty a to dalo našemu společenství náboj a smysl. Potvrdilo se, že i cesta může být cíl...

V týdnu 12.–16. 8. jsme prožívali 1. ročník farního příměstského tábora, který se konal díky iniciativě CPR děkanátu Valašské Meziříčí. Zázemí jsme vybudovali na ZŠ Salvátor, kde jsme mohli využívat prostory jídelny a tělocvičny. Denně jsme však vyráželi ven, kdy nás velká horka zahнала především do lesů a parků ve Valašském Meziříčí a okolí. Hned první den jsme se rozdělili do tří skupin, kterým byli přiděleni vedoucí – dobrovolníci z řad mládeže naší farnosti. Tématem našeho tábora byly MISIE. Děti poznaly nejen velké misionáře našich dějin, jako je otec Damián, Matka Tereza nebo Terezie z Lisieux, ale dozvěděly se, že je na světě spousta chudých oblastí, kde je stále potřeba přinášet lásku, naději a víru. Samy se v tento týden vypravily do Amazonie k domorodým kmenům, aby jim přinesly léky na závažnou nemoc, která se v kraji rozšířila. Putovaly amazonským pralesem, kde poznávaly různá zvířata a rostliny, musely se dokázat o sebe postarat – postavit si v lese přístřešek na spaní a rozdělat oheň. Když přišly do vesnice, naučily se domorodému jazyku, postavily nemocnici, školu, kostel a přinesly nové plodiny k pěstování. Na oplátku se učily od místních obyvatel vztahu k přírodě a uvědomily si, že je potřeba ji chránit. A protože jsme chtěli do této fikce přinést i něco opravdového, děti si samy připravily na nedělní mši prosby za misie, a vytvořily mnoho krásných věcí, které pak nabízely na farním dvoře. Někteří ještě doputovali na Kotlinu v Poličné (kde byla tradiční pouť) a i tam lidé přispívali na misie. Díky štědrosti dárců se na dětem zvolený projekt – Mary's meals – vybralo 6353 Kč. Odeslaná částka 6600 Kč tak pokryje jedno teplé jídlo denně pro 12 dětí z chudých zemí na celý příští školní rok. Náhdera!

Na závěr děkuji všem, kteří se na tomto táboře podíleli (nejmenuji – Bůh o Vás ví) a moc si vážím Vaši dobrovolné pomoci.

A poděkování a zároveň rozloučení patří také vedoucí Centra pro rodinu VM Renatě Hlavicové, která po 5 letech odchází z této „služby“ a nový školní rok již přijde někdo další.

Přeji všem požehnané dny!

Jana Trusinová (o táboře s Katkou Kolajovou)

.....

Charita Valašské Meziříčí

Jak jsme zvládli prázdniny v azylovém domě

Prázdniny jsou u konce. Začala škola a nám v azylovém domě nezbývá než rekapitulovat, jak se nám podařilo zvládnout prázdninový program a zachovat při tom vyvážený průběh služby. Jednoduše řečeno, činností nesmí být „ani málo, ani moc“, abychom klientky motivovali a při tom ponechali dostatek prostoru pro jejich vlastní aktivitu.

Po celé prázdniny probíhala soutěž Křížem kráčem po Valmezu, díky které mohly maminky s dětmi navštívit pro ně neznámá, ale zajímavá místa ve městě. „Selfíčko“ je důkazem toho, že na místě opravdu byly. Po splnění stanoveného počtu výletů

maminka dostala menší potravinový balíček. I takto motivačně využíváme potraviny, které jste klientům darovali prostřednictvím potravinových sbírek.

K dalším pravidelným a úspěšným aktivitám patřilo preventivní setkání se strážníky valašskomeziříčské Městské policie, přednášky zaměřené na podporu zdravého životního stylu i osobnostního rozvoje a Tancehraní pro maminky s dětmi. Další aktivitou, kterou bych ráda vyzdvihla, byla návštěva dopravního hřiště. Tu nám jeho provozovatel, Středisko volného času Domeček, umožnil zdarma.

Vzhledem k tomu, že do toho všeho ještě probíhaly (a stále probíhají) rekonstrukční práce na výměně elektroinstalace a vzduchotechniky, je třeba říci, že prázdniny „azylák“ zvládl nad poměry dobře. Ocenění si zaslouží pracovníci i klienti za trpělivost a výdrž v ne úplně lehkých podmínkách. V současné době se už všichni hodně těšíme na konečné zakrytí stropu, aby bylo vše „jako dříve“ a navíc s novou bezpečnější elektroinstalací a lépe fungující výměnou vzduchu na dlouhých chodbách.

Děkujeme všem pracovníkům i dobrovolníkům, kteří tyto aktivity organizují nebo se na nich významnou měrou podílejí a všem, kteří nám pomohli dětem z azylového domu zpestřit prázdniny.

Markéta Krhutová, vedoucí AD

Sociální rehabilitace Amika otevřela služby dětem již od 7 let

Od roku 2011 pomáháme dospělým lidem s duševním onemocněním, nebo lidem, kteří se vlivem psychických potíží dostali do situace, kterou nedokáží sami zvládnout. V současné době jsme jedinou sociální rehabilitací ve Zlínském kraji a na celé severní Moravě, která poskytuje službu dětem již od 7 let. Vzhledem k nedostatečnému zajištění psychiatrické péče nejen pro dospělé, ale zejména pro děti (chybějí odborníci z řad psychiatrů a psychologů, jsou dlouhé čekací lhůty a nedostatek lůžek na dětských odděleních v psychiatrických nemocnicích), jsme často prvotní podporou, které se našim klientům dostane.

V roce 2020, v době tzv. postcovidové, nás začali oslovovat nezletilí (dospívající) zájemci o službu. Reagovali jsem tak na potřebnost a v lednu 2021 jsme snížili věkovou hranici pro vstup do služby dospívajícím od 15 let. Protože nezletilých zájemců postupně přibývalo, zmapovali jsme situaci v regionu a na základě doporučení odborníků jsme věkovou hranici ještě v listopadu téhož roku snížili na 12 let. Praxe však postupem času ukázala potřebnost již u mladších dětí. Od srpna letošního roku jsme proto službu otevřeli dětem již od 7 let, dospívajícím a dospělým.

Profesní tým tvoří osm kvalifikovaných sociálních pracovníků. Máme zvlášť specializované pracovníky pro různé věkové kategorie (mladší děti, starší děti, dospívající a dospělí). K dispozici máme rovněž PEER konzultanta (člověka se zkušeností pro děti i dospělé) a terapeuta/rodinného terapeuta.

U dětí a dospívajících působíme již v oblasti prevence propuknutí vážnějších problémů vyžadujících dlouhodobou léčbu a celoživotní omezení. U nezletilých klientů se nejčastěji jedná o překlenutí náročného období v rodinném, příp. školním prostředí a kolektivu, pomoc při volbě povolání, urovnání mezilidských vztahů nebo ve zvládnutí dalších nároků odpovídajících danému věku. Dospělé klienty podporujeme v řešení jejich komplexní situace ve všech důležitých životních oblastech (práce, bydlení, hospodaření s penězi, vyřizování osobních záležitostí, mezilidských vztazích, zajištění lékařské péče, přijetí a zvládnutí nemoci, se začleněním do společnosti).

Oslovit nás tedy mohou jak děti a dospívající, nebo dospělí lidé po hospitalizaci v psychiatrické nemocnici, lidé, kteří jsou v péči psychologa/psychiatra, nebo lidé, kteří se potřebují nebo chtějí se svými potížemi svěřit a začít je řešit.

Službu poskytujeme bezplatně, profesionálně a individuálně dle potřeb klienta. Dobu a míru podpory si tedy určuje klient sám.

Kontaktovat pro získání více informací nás mohou zájemci osobně na ulici Příční 523 ve Valašském Meziříčí a v Bystřici pod Hostýnem na ulici Obchodní 1574, telefonicky na číslech 737 420 843, 733 741 835. Další informace naleznete na webových stránkách Sociální rehabilitace Amika www.amikavalmez.cz nebo Charity Valašské Meziříčí www.valmez.charita.cz, která službu poskytuje.

*Blahoslava Holíšová
vedoucí Sociální rehabilitace Amika*

Jeden den sociálního pracovníka v NZDM Zastávka

Jak vypadá typický den sociálního pracovníka v jednotlivých službách naší Charity? Dnes vám ho představí Zuzana Múdrá, sociální pracovnice Nízkoprahového zařízení pro děti a mládež Zastávka.

Je půl osmé ráno a já přicházím do práce jako první. Po příchodu si uvařím kávu, která je pro mě nezbytným startem dne, a zapisu do systému klienty, kteří nás včera navštívili na klubu. Zkontroluji si svoje klienty a postupně začínají přicházet i ostatní kolegyne.

Probíráme včerejší den na klubu a plánujeme, co bude dál. Naše debaty jsou často plné smíchu, ale i vážných témat, protože práce v Nízkoprahovém zařízení pro děti a mládež je nejen náročná, ale i neuvěřitelně pestrá. Po debatě se každá z nás vrací ke své práci. Dnes nemám na starosti žádnou akci, takže se vrhám do svého „oblíbeného“ psaní zápisů intervencí.

Když se začne blížit dvanáctá hodina, vyhláškujeme s holkami obědovou pauzu. Je to pro nás nejen čas na odpočinek, ale i na další neformální diskuse o našich klientech a plánech. Po obědě se vracíme zpět k práci a já jdu nachystat klub pro odpolední návštěvu klientů. Zkontroluji, zda je vše, jak má být – čisté, připravené a bezpečné.

Odbíjí třináctá hodina a klub se otevírá pro klienty. První přicházejí mladší. S těmi prohodíme, co je nového, hrajeme hry a diskutujeme na různá témata. Někteří potřebují pomoc s přípravou do školy, takže se společně učíme a připravujeme na další den.

Po patnácté hodině začínají na klub přicházet starší a atmosféra se stává rušnější. Klub se plní smíchem, diskusemi a hudbou. Každý přichází s jiným aktuálním problémem, který řešíme společně. Někteří hrají ping-pong, jiní fotbalík, a někteří jen tak posedávají a povídají si. Je to čas, kdy se snažíme každému věnovat individuální pozornost a podporu.

Blíží se osmnáctá hodina a my všechny klienty upozorňujeme, že budeme zavírat. Motivujeme je k společnému úklidu klubu, což většina z nich respektuje. Domlouváme se, kdy se zase uvidíme, ale někteří schválně zdržují, aby na klubu mohli být co nejdéle. To k naší práci patří – ukazuje to, že se u nás cítí dobře a bezpečně.

Když klub úspěšně zavřeme, rychle sbalíme věci a odcházíme domů, plné dojmů z rozhovorů a zážitků s našimi klienty. Práce sociálního pracovníka v NZDM je sice náročná, ale přináší nám spoustu radosti a pocitů naplnění. Každý den je jiný, každý den je výzvou a každý den nás učí něco nového.

Zuzana Múdrá

Charita
Valašské Meziříčí

Sociální rehabilitace AMIKA

Týdny
pro duševní
zdraví

10. září – 10. říjen
www.tdz.cz

SOCIÁLNÍ REHABILITACE AMIKA
vás v rámci Týdnů pro duševní zdraví zve na

DNY OTEVŘENÝCH DVEŘÍ

18. 9. 2024 | 9:00 - 16:00 | Obchodní 1574, Bystřice p. Hostýnem

3. 10. 2024 | 9:00 - 16:00 | Příční 523, Valašské Meziříčí

Zastav se za PEEREM do NZDM Zastávka

19. 9. 2024 | 15:00 | NZDM Zastávka, Na Potůčkách 872, Valašské Meziříčí

Beseda s pracovníci Sociální rehabilitace Amika, která má zároveň vlastní zkušenost s duševním onemocněním

ŽIVOT V ZÁVISLOSTI

beseda s Romanem Povalou

10. 10. 2024 | 16:00 | Schlattauerova kavárna Husova 364/4, Valašské Meziříčí

PREVENCE PORUCH PŘÍJMU POTRAVY

beseda s nutriční terapeutkou Mgr. Danielou Laníkovou

17. 10. 2024 | 16:00 | Schlattauerova kavárna Husova 364/4, Valašské Meziříčí

 amikavalmez
  amika.valmez
 www.amikavalmez.cz

* Křest přijali

Valašské Meziříčí

Rozárie Magdaléna Malíková	Barbora Klozová
Hermína Jiřina Ludmila Kostelná	Linda Tereza Polanská
Leia Samuela Sulovská	Nicolas Petr Merčep
Ema Marie Zátorská	Ester Rita Maleňáková
Lubomír Mikuláš Machálka	

Lešná

Eva Lucie Dobešová	Kristian Michael Juřica
Vivien Květoslava Zátopková	Tereza Müllerová
Celestýna Emílie Zátopková	Klára Davidová
Ester Marie Kosčáková	Vojtěch Dobeš

Svátost manželství přijali

Valašské Meziříčí

Jindřich Hála	Anna Dufková
Matuš Mičák	Monika Málková
Jakub Jurka	Dominika Dvořáková
Vojtěch Druhan	Ludmila Majdiaková
Jiří Kuráň	Lenka Škulecová

+ Na konec své pozemské cesty došli

Valašské Meziříčí

František Volek *24. 11. 1945 +17. 6. 2024, Jarcová 202
 Anna Machýčková *28. 6. 1938 +14. 6. 2024, Juřinka 103
 Ivana Gellövá *14. 7. 1956 +15. 6. 2024, Hrachovec 20
 Miroslav Bortel *3. 4. 1930 +25. 6. 2024, Janáčkova 655
 Jaroslav Weingart *24. 2. 1945 +11. 7. 2024, Poličná 468
 Dušan Betyár *6. 8. 1957 +16. 7. 2024, Schlattauerova 538/1
 Emílie Šuláková *5. 3. 1936 +17. 7. 2024, U Vodojemu 1169
 Miroslav Svatoň *26. 6. 1944 +20. 7. 2024, Nádražní 205
 Daniel Borovička *18. 8. 1980 +5. 8. 2024, U Vodojemu 1167
 Marie Otáhalová *30. 4. 1952 +3. 8. 2024, Havlíčkova 1170
 Josef Václavík *19. 5. 1956 +11. 8. 2024, Opava
 Anna Krčmářová *22. 7. 1944 +24. 8. 2024, Bynina 112
 Eva Pisklaková *19. 12. 1936 +8. 9. 2024, Křižná 681
 Jarmila Tökölyová *30. 6. 1938 +10. 9. 2024, Bynina 142

Arcidiecézní centrum pro rodinný život v Olomouci pořádá

**VZDĚLÁVACÍ KURZ
ANIMÁRO**

Kurz, který vás připraví na to, jak ve vašich farnostech ve spolupráci s knězem pomáhat rodinám.

- pro manželské páry i jednotlivce
- 6 víkendů + letní soustředění
- přednášky odborníků
- praktická cvičení
- rozvoj duchovního života
- čas pro sebe

Místo konání:
Svatý Hostýn (víkendy)
Velké Losiny (letní soustředění)

Termíny:
17.-19. 1. 2025, 4.-6. 4. 2025,
7.-10. 8. 2025, 7.-9. 11. 2025,
9.-11. 1. 2026, 13.-15. 3. 2026,
15.-17. 5. 2026

 reznickova.marcela@ado.cz
 cmarova.lucie@ado.cz
 www.rodinnyzivot.cz

Finanční příspěvky do nedělních sbírek je možné také zaslat na účet farnosti 1388012853/2700.

100 Kč

200 Kč

500 Kč

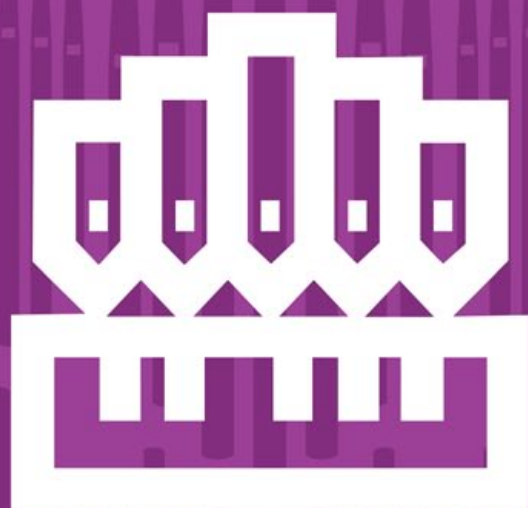
jiná částka

Za svého pobytu v jižních Čechách jsem opět navštívil Trhové Sviny. Zde žije rodina Manová, která má příbuzné i u nás v Lešné. Již léta se starají o poutní kostel Nejsvětější Trojice. Dá se říct, že i díky této rodině byl kostel i okolní areál zachráněn a z velké části opraven. I letos jsem zde mohl sloužit mši svatou a po ní vyzkoušet fotografování z dronu, který jsem dostal jako dárek k šedesátým narozeninám. Věřím, že mě na fotografii najdete. Jsem rád, že mohu touto cestou pozdravit rodinu Manovu a všechny, kterým pravidelně skrze ně posílám Život farností.

Další mojí téměř pravidelnou zastávkou v jižních Čechách je Staňkovský rybník, který je na hranici s Rakouskem. Je dlouhý téměř 7 km. Je pro mě velkým zážitkem si vypůjčit na celý den loďku a pozorovat přírodu, modlit se, či se vykoupat. Myslím si, že i tato fotka se hodí k tématu Vděčnost za dar stvoření. Dovolme, aby krásná příroda našimi ústy oslavovala Boha. Pak bude na světě daleko lépe a příroda nám nebude tolik ubližovat skrze nejrůznější pohromy.

PODZIMNÍ VARHANY

Mezinárodní festival varhanní hudby

Jerrick Cavagnaro /usa/

24.9.2024 | 18:00 | kostel Nanebevzetí Panny Marie Valašské Meziříčí | vstupné dobrovolné

Václav Hudeček (housle) /cz/

Josef Kratochvíl (varhany) /cz/

8.10.2024 | 18:00 | kostel Nanebevzetí Panny Marie Valašské Meziříčí | vstupné dobrovolné

Lukas Euler (varhany) /de/

22.10.2024 | 18:00 | kostel Nanebevzetí Panny Marie Valašské Meziříčí | vstupné dobrovolné

Pavel Černý (varhany) /cz/

Jaroslav Pelikán (flétna) /cz/

3.11.2024 | 15:00 | kostel svaté Zdislavy Prostřední Bečva | vstupné dobrovolné

všechny koncerty jsou doprovázeny projekcí na plátno

Život farností číslo 7, ročník XXXI

Vydává: Římskokatolická farnost, Křížkovského 60/8, 757 01 Valašské Meziříčí, Tisk: Lupress s.r.o., Frýdlant nad Ostravicí.

redakce: Mgr. P. Pavel Stefan, Evžen Hlavica, grafická úprava a realizace: Evžen Hlavica, Radek Zavičák, jazyková korektura: Mgr. Alžběta Dřimalová.

Své příspěvky, podněty či připomínky zasílejte elektronickou poštou na adresu zf@farnost-valmez.cz anebo osobně odevzdejte na faře.

Toto číslo vychází o 25. neděli v mezidobí, 22. září 2024. Uzávěrka příštího čísla je 10. října 2024.

<http://farnost-valmez.cz/>